

Udskriftsdato: 19. december 2025

2021/1 LSF 168 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af lov om arbejdsskadesikring (Statslig finansiering af udgifter ved arbejdsskader som følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19 foretaget i perioden fra den 27. december 2020 til den 31. december 2022)

Ministerium: Beskæftigelsesministeriet

Journalnummer: Beskæftigelsesmin.,
Arbejdstilsynet, j.nr. 20215001285

Forslag

til

Lov om ændring af lov om arbejdsskadesikring

(Statslig finansiering af udgifter ved arbejdsskader som følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19 foretaget i perioden fra den 27. december 2020 til den 31. december 2022)

§ 1

I lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 314 af 10. marts 2022 foretages følgende ændringer:

1. I § 49, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »jf. dog«: »stk. 9 og«.

2. I § 49 indsættes som stk. 9:

»Stk. 9. Ved arbejdsulykker, der er en følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19 foretaget i perioden fra og med den 27. december 2020 til og med den 31. december 2022, betaler staten erstatning m.v. efter denne lov. Staten har ret til regres mod ansvarlige skadevoldere for udgifter, jf. § 77, stk. 2.«

3. I § 59, stk. 1, nr. 1, ændres »der vedrører de pågældende, og« til: »der vedrører de pågældende,«

4. I § 59, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »anmeldte erhvervssygdomme«: », og«

5. I § 59, stk. 1, indsættes som nummer 3:

»3) staten i sager om arbejdsulykker, der er en følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19 foretaget i perioden fra og med den 27. december 2020 til og med den 31. december 2022, jf. § 49, stk. 9.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2022.

Stk. 2. Staten refunderer udgifter som forsikringsselskaberne og selvforsikrede arbejdsgivere har afholdt til erstatning og godtgørelse m.v., jf. lovens § 49, stk. 9, samt administration, jf. lovens § 59, i sager om arbejdsulykker, der er en følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19 foretaget i perioden fra og med den 27. december 2020 til og med den 31. december 2022. I det omfang et forsikringsselskab har rettigheder og pligter efter arbejdsskadesikringsloven gælder disse tilsvarende for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i sager om arbejdsulykker, der er en følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19, jf. lovens § 49, stk. 9.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets baggrund
3. Staten overtager finansieringen af udgifter ved arbejdsulykker som følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19
 - 3.1 Gældende ret
.
 - 3.2 Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
.
4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Klimamæssige konsekvenser
8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
9. Forholdet til EU-retten.
10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Covid-19-vaccinationer sker som følge af den helt ekstraordinære situation med en verdensomspændende pandemi, og vaccinationsprogrammet er – sammen med de generelle, smitteforebyggende råd, et af de vigtigste våben i kampen mod covid-19. Antallet af vacciner var især ved iværksættelsen af vaccinationsprogrammet ved årsskiftet 2020/2021 begrænset, og vaccinationerne blev derfor tilbudt i prioriteret rækkefølge. Med tiden er alle borgere i Danmark, der findes godkendte vacciner til, tilbudt vaccination. Tilbuddet om vaccination er frivilligt og gratis.

Den samlede samfundsmæssige vaccinationsplan indebærer, at visse personalegrupper anbefales vaccination tidligere, end deres alder tilsiger, grundet deres ansættelsesforhold eller arbejdsopgaver på grund af sundhedsmyndighedernes vurdering af behovet for, at disse personalegrupper vaccineres hurtigt for at opretholde bemanningen af kritiske funktioner og for at begrænse smitten i sektorer med mange særligt udsatte borgere.

Skader opstået som følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19 kan, når betingelserne herfor er opfyldt, anerkendes som arbejdsulykker efter arbejdsskadesikringsloven. Arbejdsskadeerstatning m.v. finansieres i så fald af arbejdsgiveren via arbejdsgiverens lovpligtige arbejdsskadeforsikring hos et forsikringsselskab.

Regeringen (Socialdemokratiet), Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre, Enhedslisten, Alternativet og Kristendemokraterne vurderer, at udgifterne ved arbejdsulykker som følge af arbejdsrelateret covid-19-vaccination ikke skal finansieres af arbejdsgiverne, men af staten, på grund af den helt ekstraordinære samfundsmæssige krisesituation og som led i den samlede samfundsmæssige vaccinationsplan.

Med lovforslaget foreslås det derfor, at staten overtager forpligtelsen til at finansiere erstatning m.v. og administration fra forsikringsselskaberne i sager om arbejdsulykker som følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19. Staten vil med lovforslaget også overtage forsikringsselskabernes ret til at rejse regreskrav mod vaccineproducenterne i de sager, hvor vaccinationsskaden skyldes en defekt ved vaccinen.

2. Lovforslagets baggrund

Verden over vaccinerer man mod covid-19.

I EU godkendes vacciner af EU-kommissionen efter anbefalinger fra Det Europæiske Lægemiddelagentur, EMA. Den 21. december 2020 godkendte EU-kommissionen den første vaccine mod covid-19. Godkendelsen skete på baggrund af en indstilling fra Det Europæiske Lægemiddelagentur EMA, som har vurderet, at vaccinen er sikker og effektiv. I Danmark blev de første vaccineret mod covid-19 den 27. december 2020. Efterfølgende er flere vacciner godkendt.

Vaccinen er tilbudt efter sundhedsmyndighedernes vaccinationsplan og i prioriteret rækkefølge til forskellige målgrupper. Grupperne er prioriteret ud fra Sundhedsstyrelsens faglige vurdering, der primært tager udgangspunkt i tre hovedmålsætninger for vaccinationsindsatsen:

- Minimering af død og alvorlig sygdom som følge af covid-19.
- Minimering af smittespredning og epidemikontrol.
- Sikring af samfundskritiske nøglefunktioner.

De tre første målgrupper, der af sundhedsmyndighederne blev tilbudt og anbefalet vaccination, er 1. "Borgere i plejebolig m.v." 2. "Borgere over 65 år, som både modtager praktisk hjælp og personlig pleje" og 3. "Borgere over 85 år." Herefter blev målgruppe 4: "Frontpersonale i sundheds-, ældre og dele af socialsektoren" tilbudt og anbefalet vaccination på baggrund af sundhedsmyndighedernes vurdering af behovet for, at disse personer blev vaccineret hurtigt for at opretholde bemanningen af kritiske funktioner og for at begrænse smitten i sektorer med mange særligt udsatte borgere. Det var dermed en sundhedsfaglig og politisk beslutning, hvem der skulle tilbydes vaccinerne først, som arbejdsgiverne ikke har haft indflydelse på. De følgende målgrupper var patienter med særlig øget risiko og deres pårørende og herefter er målgrupperne opdelt i alder, hvor de ældste blev tilbudt vaccinen først.

I en andel af de arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19 opstår der skader. Det skønnes med betydelig usikkerhed, at der vil blive modtaget ca. 400 anmeldelser om skader som følge af arbejdsrelateret vaccination mod covid-19, og at der heraf i ca. 60 sager vil blive tilkendt godtgørelse for varigt mén og i ca. 10 sager vil blive tilkendt erstatning for tab af erhvervsevne. Disse skøn er baseret på

den generelle praksis for arbejdsskadesager og Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings oplysninger om de modtagne konkrete anmeldelser, om skader opstået efter vaccination mod covid-19.

3. Staten overtager finansieringen af udgifter ved arbejdsulykker som følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19

3.1. Gældende ret

Alle vaccinationsskader er omfattet af patienterstatningssystemet, men arbejdsskadesikringsloven er primær i forhold til patienterstatningssystemet. Det betyder, at udgifterne finansieres af arbejdsgiverne, hvis skaden kan anerkendes som en arbejdsulykke.

Ulykker, der er en følge af arbejdet eller de forhold, det er foregået under, er arbejdsulykker. Arbejdsulykker er defineret i §§ 5-6 i lov om arbejdsskadesikring. Ved en arbejdsulykke forstås en personskade forårsaget af en hændelse eller en påvirkning, der er sket pludseligt eller inden for 5 dage. Ulykker efter arbejdsrelaterede vaccinationer anses efter praksis for arbejdsulykker. Der er tale om en langvarig praksis. Historisk var vaccinationsskader omfattet af arbejdsskadesystemet, før vaccinationsskader blev omfattet af en særskilt lov om vaccinationsskader i 1972. Alle vaccinationsskader er i dag omfattet af Patienterstatningen, jf. lovbekendtgørelse nr. 995 af 14. juni 2018 om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet.

Afgrænsningen af, hvornår der er tale om arbejdsrelaterede vaccinationer er ikke entydigt fastlagt. Det skyldes, at der på trods af den langvarige praksis kun har været få sager, hvorfor der alene er begrænset praksis.

Ankestyrelsen har fastslået, at skader efter vaccinationer, hvor det er et krav, at medarbejderen har fået vaccinationen for at udføre sit arbejde, herunder ved rejser til udlandet, kan anerkendes som en arbejdsulykke efter arbejdsskadesikringsloven. Det fremgår af principmeddelelse 46-15, der omhandlede krav om vaccination for kloakarbejdere. Det fremgår videre, at vaccinationer, der ikke har betydning for den vaccineredes arbejdsfunktion, ikke kan anerkendes som en arbejdsulykke efter arbejdsskadesikringsloven.

Derudover er det ligeledes fastslået i praksis, at skader som følge af vaccinationer, som er anbefalet af arbejdsgiveren eller sundhedsmyndighederne, kan anerkendes som arbejdsulykker efter arbejdsskadesikringsloven. Det fremgår af principmeddelelse 177-11, hvor Sundhedsstyrelsen havde anbefalet, at halvdelen af plejepersonalet i kommunen blev vaccineret på grund af en forventet epidemi, og kommunen tilbød så alle medarbejdere på social- og sundhedsområdet vaccination. Formålet var at sikre et beredskab i forbindelse med en epidemi.

For så vidt angår vaccination mod covid-19 er visse personalegrupper udtaget som grupper, der anbefales vaccination grundet deres ansættelsesforhold eller arbejdsopgaver, og som tilbydes vaccination, før de pågældende medarbejdere opfylder alderskriteriet for vaccination. Disse personalegrupper vurderes at være omfattet af arbejdsskadesikringsloven, jf. herved principmeddelelse 177-11 og principmeddelelse 10-22, hvor en skade som følge af covid-19-vaccination af en ansat på et sygehus blev anerkendt som en arbejdsskade.

I forhold til covid-19 er det medarbejdere, der er ansat i sundheds-, ældre- og udvalgte dele af socialsektoren, og som har kontakt til særligt sårbare personer eller varetager kritiske arbejdsfunktioner. Tilsvarende

hensyn kan gøres gældende for privatansatte personalegrupper, som af hensyn til, at en produktion kan opretholdes, særlige opgaver, udlandsrejser m.v., opfordres af arbejdsgiveren til at blive vaccineret.

For at vaccinationsskaden kan anerkendes som en arbejdsulykke, skal skaden opfylde de gældende krav til en arbejdsulykke efter arbejdsskadesikringsloven. Arbejdsulykken kan være fysisk eller psykisk og kan være varig eller forbigående. Der skal være årsagssammenhæng mellem vaccinationen og personska-den. Det er således ikke tilstrækkeligt, at man har fået vaccinationen, hvis det ikke er vaccinationen, der har medført personskaden.

Når en vaccinationsskade anerkendes som en arbejdsulykke, finansieres udgifter til erstatning m.v. efter arbejdsskadesikringsloven og administration i den forbindelse af forsikringsselskaberne. Forsikringsselskaberne opkræver præmier til dækning af disse udgifter hos forsikringstagerne (arbejdsgiverne). Selvforsikrede offentlige arbejdsgivere finansierer selv udgifterne.

Forsikringsselskaberne og de selvforsikrede offentlige arbejdsgivere har ret til regres mod vaccineproducenterne i det omfang, der er et erstatningsansvar efter produktansvarslovens regler, jf. lov om arbejdsskadesikring § 77, stk. 2. Det giver principielt arbejdsgiverne mulighed for at få dækket dele af udgifterne til erstatning. Det gælder imidlertid generelt for lægemiddelskader, herunder vaccinationsskader, at regresretten ikke omfatter skader som følge af kendte bivirkninger, som lægemiddelproducenterne har informeret om. Der er heller ikke mulighed for regres, hvis skaden skyldes en såkaldt udviklingsskade, jf. produktansvarslovens § 7, stk. 1, nr. 4. Bestemmelsen omfatter skader, hvor det på grundlag af den videnskabelige og tekniske viden på det tidspunkt, da lægemidlet blev bragt i omsætning, ikke var muligt at opdage effekten. På denne baggrund kan det i praksis vise sig vanskeligt at rejse et regreskrav mod vaccineproducenterne. Sundhedsministeriet rejser således i praksis ikke regreskrav mod vaccineproducenterne i regi af patienterstatningssystemet. Hertil kommer, at Sundhedsministeriet har oplyst, at regresretten er aftalemæssigt begrænset i aftalerne med vaccineproducenterne om levering af covid-19-vacciner.

Ved anmeldelse af skader som følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19, er det Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, der behandler sagerne og træffer afgørelse om anerkendelse og erstatning m.v. Forsikringsselskaberne og de selvforsikrede arbejdsgivere, afholder udgifterne til erstatning m.v. og administration af sagerne.

Forsikringsselskaberne er efter den finansielle lovgivning, herunder EU-regulering, forpligtet til at foretage hensættelser til sikkerhed for fremtidige udgifter i de ulykkessager, der anmeldes. Selvforsikrede offentlige arbejdsgivere er ikke forpligtede efter den finansielle lovgivning, herunder EU-reguleringen.

Arbejdsgiverne indbetaler til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring en årlig arbejdsskadeafgift svarende til 12 pct. af de samlede udgifter til erstatninger, godtgørelse til varigt mén m.v., som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har tilkendt i det foregående kalenderår som følge af arbejdsulykker, jf. arbejdsskadeafgiftslovens § 3, stk. 1, nr. 2. Arbejdsgiverne indbetaler også et årlig arbejdsmiljøbidrag, som fastsættes som gennemsnittet af 2 pct. af de årlige godtgørelser for varigt mén og erstatninger for erhvervsevnetab, som er tilkendt i arbejdsulykkesager efter lov om arbejdsskadesikring i en 10-årig periode, jf. arbejdsmiljøloven § 68.

3.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Borgerne vaccineres mod covid-19 som følge af den helt ekstraordinære samfundskritiske krisesituation med en pandemi. Som led i sundhedsmyndighedernes samlede samfundsmæssige vaccinationsprogram har visse personalegrupper på grund af deres ansættelsesforhold og arbejdsopgaver fået tilbudt og anbefalet vaccinationen før andre persongrupper. Det drejede sig om medarbejdere, der er ansat i sundheds-, ældre- og udvalgte dele af socialektoren, og som har kontakt til særligt sårbare personer og/eller varetager kritiske arbejdsfunktioner. Privatansatte personalegrupper, som af hensyn til, at en produktion kan opretholdes, særlige opgaver, udlandsrejser m.v., kan ligeledes opfordres af arbejdsgiveren til at blive vaccineret hurtigt, og en vaccinationsskade i den forbindelse vil også kunne anerkendes som arbejdsskade. Det er altså ifølge sundhedsmyndighedernes samlede samfundsmæssige vaccinationsprogram selve ansættelsesforholdet og/eller arbejdsfunktionen, der er afgørende for, at en person får tilbudt og anbefales vaccinationen, før den pågældende opfylder alderskriteriet for vaccination.

Udgifterne til finansiering af arbejdsrelaterede vaccinationer ligger i dag hos arbejdsgivernes forsikringsselskaber. Det er aftalepartiernes vurdering, at udgifterne ved arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19 ikke skal ligge hos arbejdsgivernes forsikringsselskaber, da der er tale om en pandemi, hvor alle vil blive tilbudt vaccinationen. Visse personalegrupper er ifølge vaccinationsplanen udtaget som grupper, der anbefales vaccination grundet deres ansættelsesforhold eller arbejdsopgaver, før de pågældende medarbejdere opfylder alderskriteriet for vaccination. Det foreslås på denne baggrund, at udgifterne ved arbejdsulykker som følge af covid-19-vaccination ikke skal finansieres af arbejdsgiverne, men af staten, når der er tale om arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19.

Det foreslås endvidere at friholde arbejdsulykkesforsikringsselskaberne og selvforsikrede enheder for alle forpligtelser vedrørende finansieringen af udgifter til erstatning m.v. og administration i forbindelse med arbejdsulykker som følge af arbejdsrelateret vaccination mod covid-19, herunder forpligtelser efter den finansielle lovgivning. Det indebærer, at forsikringsselskaberne ikke skal opkræve præmier fra arbejdsgiverne til finansiering af udgifterne, herunder til finansielle hensættelser i forbindelse med anmeldelser af skader som følge af arbejdsrelateret vaccination mod covid-19. Det foreslås derfor, at staten betaler erstatning m.v. og finansierer Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings og Ankestyrelsens administration i sager om arbejdsulykker ved arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19. Det foreslås i den forbindelse, at staten får mulighed for at søge regres mod den ansvarlige skadevolder (vaccineproducenten). Sundhedsministeriet rejser i praksis ikke regreskrav mod vaccineproducenterne i regi af patienterstatningssystemet, da regreskravet beror på produktansvarsreglerne om defekt ved produktet. Rammerne for at rejse et regreskrav er således yderst begrænsede, da det er vanskeligt at bevise, at der er tale om en defekt, når der er tale om en bivirkning, som vaccineproducenten har informeret om. Hertil kommer, at Sundhedsministeriet har oplyst, at regresretten er aftalemæssigt begrænset i aftalerne med vaccineproducenterne om levering af covid-19-vacciner. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring bør derfor kun vurdere og rejse regreskrav, når det er åbenbart, at der er tale om en defekt og ikke en kendt bivirkning.

Lovforslaget sikrer, at finansieringen af skader i forbindelse med arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19 overføres fra forsikringsselskaberne til staten. Det drejer sig om alle udgifter til erstatning og godtgørelse til tilskadekomne og efterladte, jf. lovens § 11, og betaling af øvrige udgifter, herunder udgifter efter lovens §§ 35 og 38. Staten overtager også finansieringen af arbejdsrelaterede covid-19 vaccinationsskader, såfremt der er tale om uforsikrede arbejdsgivere, og såfremt Garantifonden for skadesforsikringsselskaber har overtaget en sag fra et forsikringsselskab. Ved lovens ikrafttræden den 1. juli 2022 vil forsikringsselskabernes forpligtelser efter den finansielle lovgivning til at foretage hensættelser til sikkerhed for fremtidige udgifter i de ulykkesager, der anmeldes hertil, ophøre, og forsikringsselskaberne vil få frigjort de hensættelser, som vedrører de sager, der er omfattet af forslaget. Forsikringsselskaberne

m.fl. vil dog fortsat have udgifter til egen administration af vaccineskaderne, herunder til modtagelse og videresendelse af anmeldelserne. Det indebærer, at forsikringsselskaberne ikke vil skulle opkræve præmier fra arbejdsgiverne til finansiering af erstatningsudgifterne i forbindelse med vaccinationsskaderne, men forsikringsselskaberne vil fortsat skulle opkræve præmier fra arbejdsgiverne til dækning af deres egen administration af vaccineskaderne.

Der ændres ikke i arbejdsmiljøloven, jf. lovebekendtgørelse nr. 2062 af 16. november 2021, og i lov om afgift af bidraget til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring m.v., jf. lovebekendtgørelse nr. 374 af 30. marts 2020. Det indebærer, at erstatninger m.v. efter arbejdsskadesikringsloven fortsat indgår i beregningsgrundlaget for både arbejdsmiljøbidraget, jf. § 68 i arbejdsmiljøloven og arbejdsskadeafgiften, jf. § 3 i arbejdsskadeafgiftsloven. Herved er det fortsat arbejdsgiverne, der finansierer arbejdsmiljøbidrag og arbejdsskadeafgift. Der henvises nærmere herom til pkt. 5 i lovforslagets almindelige bemærkninger. Arbejdsgiverne vil fortsat på sædvanlig vis skulle anmelde vaccinationsskaderne til forsikringsselskabet, hvor arbejdsgiveren har tegnet lovpligtig arbejdsulykkesforsikring.

Forslaget indebærer således, at forsikringsselskabet herefter vil sende anmeldelser om skader som følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19 videre til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Forsikringsselskaberne vil ikke forinden skulle foretage en sagsbehandling, herunder vurdering af disse sager, ligesom forsikringsselskaberne heller ikke vil have nogen forpligtelser ift. eventuel dækning af udgifter til sygebehandling og hjælpemidler. Bekendtgørelse nr. 1629 af 16. december 2016 om anmeldelse af ulykker efter arbejdsskadesikringsloven, bekendtgørelse nr. 900 af 24. juni 2016 om betaling af udgifter til sygebehandling og hjælpemidler efter lov om arbejdsskadesikring samt bekendtgørelse nr. 901 af 24. juni 2016 om forsikringsselskabernes adgang til at behandle krav om betaling af udgifter til sygebehandling og hjælpemidler m.v. efter lov om arbejdsskadesikring vil blive ændret som følge af lovændringen.

For så vidt angår selvforsikrede offentlige arbejdsgivere vil institutionernes forsikringsenheder fortsat have samme forpligtelser som forsikringsselskaberne.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vil herefter varetage al sagsbehandling af anmeldelserne. Det indebærer således, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring – ud over de sædvanlige opgaver med at træffe afgørelser om anerkendelse og eventuelt om erstatning og godtgørelse – varetager forsikringsselskabernes opgaver efter de nævnte bekendtgørelser.

Vurderer Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, at tilskadekomne eller efterladte er berettiget til erstatning m.v., udbetaler Arbejdsmarkedets Erhvervssikring på vegne af staten erstatningen m.v. Herved sikres, at det er staten, der finansierer udgifterne.

Forslaget har ingen konsekvenser for tilskadekomnes og efterladtes ret til erstatning m.v.

Statens finansiering af udgifter i forbindelse med arbejdsskader som følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19 foreslås at gælde for arbejdsrelaterede vaccinationer, der er foretaget indtil udgangen af 2022.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 2, og bemærkningerne hertil.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Den samlede udgiftsvirkning af lovforslaget for staten skønnes at være ca. 50 mio. kr. Udgiften modsvares af en samtidig besparelse for offentlige arbejdsgivere på ca. 44 mio. kr.

Merudgifterne for staten er en konsekvens af, at staten overtager forpligtelsen til at finansiere udgifterne til erstatning m.v. og administration fra selvforsikrede arbejdsgivere samt for offentlige arbejdsgivere, der har valgt at tegne arbejdsskadesforsikring hos et arbejdsulykkesforsikringsselskab. Således friholdes arbejdsulykkesforsikringsselskaberne og selvforsikrede arbejdsgivere for alle forpligtelser vedrørende finansieringen af udgifter efter arbejdsskadesikringsloven til erstatning m.v. og udgifter til Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings og Ankestyrelsens administration. Udgifterne til erstatning omfatter primært udgifter til godtgørelse for varigt mén og erstatninger for tab af erhvervsevne, dækning af behandlingsudgifter samt i meget begrænset omfang til forsørgertabserstatning. Hertil kommer udgifter til sagsoplysning og udgifter i forbindelse med undersøgelse og behandling af tilskadekomne.

Lovforslaget skønnes på denne baggrund at medføre samlede merudgifter for det offentlige på ca. 6 mio. kr. årligt.

Det skønnes med betydelig usikkerhed, at der i 60 arbejdsskadesager vil blive tilkendt godtgørelse for varigt mén med en gennemsnitlig mén-grad på 10 pct., og at der i 10 sager vil blive tilkendt erstatning for tab af erhvervsevne med en gennemsnitlig erhvervsevnetabsprocent på 40 procent. Disse skøn er baseret på den generelle praksis for arbejdsskadesager og Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings oplysninger om de modtagne konkrete anmeldelser om skader opstået efter vaccination mod covid-19. Udgifterne til godtgørelse for varigt mén vil følgelig andrage 6 mio. kr. og udgifterne til erstatning for tab af erhvervsevne vil følgelig andrage 40 mio. kr.

Tallene er forbundet med betydelig usikkerhed, idet beregningerne er baseret på opgørelser over, hvor mange sager der indtil videre er anmeldt og oprettet i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring samt antagelser om, hvor mange flere sager der vil blive anmeldt og oprettet samt antagelser om udfaldet af sagerne for så vidt angår anerkendelse og tilkendelse af erstatning m.v. Antagelserne er desuden underbygget med tilsvarende observationer og vurderinger modtaget fra Patienterstatningen.

Lovforslaget vurderes at indebære mindre implementeringsmæssige konsekvenser. Forslaget indebærer, at der skal foretages mindre systemtilpasninger i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Dette omfatter ændringer i økonomisystemet, således at der kan oprettes et nyt delregnskab, samt at der sikres overførelse af data til statsregnskabet. Samlet vurderes drift og implementeringsomkostninger på cirka 0,3 mio. kr. Det skønnes, at der samlet vil blive oprettet cirka 400 sager, og deraf følger udgifter til sagsbehandling. Samlet vurderes de administrative udgifter at udgøre cirka 4 mio. kr. Administrative udgifter finansieres via takst for de sager og afholdes af staten.

Samlet set skønnes udgifterne for staten derfor at blive på cirka 50 mio. kr. Det bliver modsvaret af en besparelse på ca. 44 mio. for de kommunale, regionale og statslige arbejdsgivere.

Det skønnes på baggrund af den foreløbige fordeling mellem kommunale, regionale og statslige arbejdsgivere, at kommunale arbejdsgivere vil blive friholdt for erstatningsmæssige m.v. og administrative omkostninger på omkring 27 mio. kr., og at regionale arbejdsgivere vil få en besparelse svarende til cirka 16 mio. kr. Staten skønnes som arbejdsgiver at opleve en besparelse på cirka 1 mio. kr.

Samlet set skønnes kommunale, regionale og statslige arbejdsgivere at få mindreudgifter på ca. 44 mio. kr. (inkl. mindre takstbetaling for sagsbehandling i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Ankestyrelsen).

Med lovforslaget overtager staten forpligtelser efter arbejdsskadesikringsloven. Forslaget ændrer ikke ved forpligtelser efter arbejdsskadeafgiftsloven eller arbejdsmiljøloven. Staten skal efter dette forslag ikke overtage finansieringsforpligtelser efter disse love. Isoleret set vil dette ikke medføre nogen mærkbar forskel for arbejdsgiverne, der finansierer udgifter til arbejdsskadeafgift og arbejdsmiljøbidrag solidarisk.

Lovforslaget har ikke øvrige implementeringsmæssige konsekvenser for det offentlige.

Lovforslaget følger principperne for digitaliseringsklar lovgivning. Lovforslaget er i relevant omfang udformet i overensstemmelse med princip #3 om brug af objektive kriterier til understøttelse af automatisk sagsbehandling, da der er anvendt objektive kriterier til afgrænsning af den periode, som arbejdsrelaterede covid-19-vaccinationer skal være givet, for, at skader afledt heraf kan give anledning til udbetaling af erstatning.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

De fem principper for agil, erhvervsrettet regulering, som skal gøre det lettere at anvende nye digitale teknologier og forretningsmodeller, vurderes ikke at have betydning i forhold til indeværende lovforslag.

Den samlede udgiftsvirkning af lovforslaget for erhvervslivet m.v. skønnes at være mindreudgifter på ca. 6 mio. kr. (inkl. mindre takstbetaling for sagsbehandling i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring).

Mindreudgifterne for erhvervslivet er en konsekvens af forslaget om, at staten overtager forpligtelsen til at finansiere udgifterne til erstatning m.v. og administration fra arbejdsulykkesforsikringsselskaberne. Således friholdes arbejdsulykkesforsikringsselskaberne (og derved erhvervslivet m.v.) for forpligtelser vedrørende finansieringen af udgifter til erstatning m.v. og udgifter til Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings og Ankestyrelsens administration i forbindelse med arbejdsulykker som følge af arbejdsrelaterede vaccination mod covid-19.

Det skønnes med betydelig usikkerhed, at der i 60 arbejdsskadesager vil blive tilkendt godtgørelse for varigt mén med en gennemsnitlig mén-grad på 10 pct., og at der i 10 sager vil blive tilkendt erstatning for tab af erhvervsevne med en gennemsnitlig erhvervsevnetabsprocent på 40 procent. Udgifterne til godtgørelse for varigt mén vil følgelig andrage 6 mio.kr. og udgifterne til erstatning for tab af erhvervsevne vil følgelig andrage 40 mio. kr. Det skønnes, at der samlet vil blive oprettet cirka 400 sager, og de samlede udgifter til sagsbehandling og øvrig administration (herunder mindre systemtilpasninger) forventes at udgøre cirka 4 mio. kr. Det skønnes på baggrund af den foreløbige fordeling imellem private og offentlige arbejdsgivere, at private arbejdsgivere vil blive friholdt for administrative og erstatningsmæssige (m.v.) udgifter på cirka 6 mio. kr.

Tallene er forbundet med betydelig usikkerhed, idet beregningerne er baseret på opgørelser over, hvor mange sager der indtil videre er anmeldt og oprettet i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, samt antagelser om, hvor mange flere sager der vil blive anmeldt og oprettet, samt antagelser om, udfaldet af disse sager for så vidt angår anerkendelse og tilkendelse af erstatning m.v. Antagelserne er desuden underbygget med tilsvarende observationer og vurderinger modtaget fra Patienterstatningen.

Den foreslåede model for samspillet mellem erstatning m.v. efter arbejdsskadesikringsloven og produktansvarsreglerne indebærer, at staten m.fl. får adgang til at rejse et regreskrav mod producenten af et fejlbehæftet produkt eller producentens ansvarsforsikringsselskab. Dette medfører en mindre omfordeling af udgifter mellem forsikringsselskaberne m.fl., men indebærer ikke, at de samlede udgifter stiger eller falder.

Det bemærkes, at der er tale om et yderst begrænset antal sager, der er omfattet af både arbejdsskadesikringsloven og produktansvarsreglerne.

Med lovforslaget overtager staten forpligtelser efter arbejdsskadeloven. Forslaget ændrer ikke ved forpligtelser efter arbejdsskadeafgiftsloven eller arbejdsmiljøloven. Staten skal efter dette forslag ikke overtage finansieringsforpligtelser efter disse love. Isoleret set vil dette ikke medføre nogen mærkbar forskel for arbejdsgiverne, der finansierer udgifter til arbejdsskadeafgift og arbejdsmiljøbidrag solidarisk.

Lovforslaget vurderes at medføre positive administrative konsekvenser for erhvervslivet i form af mindre sagsbehandling af denne type sager i forsikringsselskaberne. Denne type sager skal som følge af forslaget ved anmeldelsen blot oversendes til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring uden yderligere håndtering. Efter nuværende praksis påhviler det forsikringsselskaberne at foretage indledende sagsbehandling (f.eks. indhentelse af oplysninger om skaden m.v.)

Disse konsekvenser vurderes at være under 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

7. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljø- og naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

10. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 7. februar 2022 til den 6. marts 2022 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: Advokatrådet, Akademikernes Centralorganisation (AC), Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, Arbejdsmarkedets Tillægspension, Business Danmark, Contea, Sedgwick Leif Hansen, Dahlberg, Danmarks Frie Fagforening, Danmarks Rederier, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Danske Advokater, Danske Byggerier, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Metal, Danske Regioner, Den Danske Aktuarforening, Det Faglige Hus, Fagbevægelsens Hovedorganisation, Fagligt Fælles Forbund, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Finansforbundet, FOA, Forhandlingsfælleskabet, Forsikringsforbundet, Forsikringsmæglerforeningen, Finanstilsynet, Forsikring & Pension, Frie Funktio-

nærer, FSR – Danske Revisorer, Hjulmand Kaptain, Kommunernes Landsforening (KL), HK/Danmark, Ingeniørforeningen, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagforening, Landbrug & Fødevarer, Lægemiddelstyrelsen, Kooperationen, Lederne, Lægeforeningen, Lærernes Centralorganisation, Offentligt Ansattes Organisationer, Patienterstatningen, Producentforeningen, SMVdanmark, Statens Serum Institut, Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, Sundhedsstyrelsen, Udbetaling Danmark og Willis Towers Watson.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/min-dreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Besparelse for kommunale arbejdsgivere på cirka 27 mio.kr., for regionale arbejdsgivere på 16 mio.kr. og for statslige arbejdsgivere på 1 mio.kr.	Samlet merudgifter for staten på 50 mio.kr.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Mindre implementeringsmæssige konsekvenser i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring på 0,3 mio. kr.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Besparelse på 6 mio.kr.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Besparelse på mindre end 4 mio. kr.	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det følger af gældende § 49, stk. 1, 1. pkt., at udgifter ved arbejdsulykker finansieres af den sikringspligtige arbejdsgivers forsikringsselskab, bortset fra udgifter i forbindelse med arbejdsulykker som følge af terrorhandlinger, der dækkes af staten. Undtagelsen fremgår af § 10 a. For selvforsikrede arbejdsgivere, jf. § 48, stk. 5, og § 88 i arbejdsskadesikringsloven, har arbejdsgiverens forsikringsenhed samme status som et forsikringsselskab.

Den sikringspligtige arbejdsgiver for en tilskadekommen er den arbejdsgiver, i hvis virksomhed eller tjeneste ulykken indtrådte. Forsikringsselskaberne finansierer udgifterne ved at opkræve præmier fra deres forsikringstagere, hvilket for arbejdsulykker er arbejdsgiverne.

Dette gælder i dag også udgifter i forbindelse med arbejdsulykker som følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19.

Det foreslås i § 49, stk. 1, 1. pkt., at indsætte »stk. 9 og« efter »jf. dog.«

Forslaget indebærer, at der i § 49, stk. 1, 1. pkt., henvises til den foreslåede bestemmelse i § 49, stk. 9, jf. forslaget i § 1, nr. 2, som en undtagelse til bestemmelsen om, at udgifter ved arbejdsulykker finansieres af den sikringspligtige arbejdsgiver, så udgifter ved arbejdsulykker som følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19 ikke finansieres af den sikringspligtige arbejdsgivers forsikringsselskab.

Forslaget er således en konsekvens af forslagets § 1, nr. 2, hvor det ved et nyt stk. 9 i § 49 foreslås, at staten overtager finansieringen af udgifter i forbindelse med arbejdsulykker som følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19 foretaget i årene 2020-2022.

Til nr. 2

Det følger af den gældende bestemmelse i § 49, stk. 1, 1. pkt., at udgifter ved arbejdsulykker, herunder udgifter til arbejdsulykker, der er en følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19, finansieres af den sikringspligtige arbejdsgivers forsikringsselskab eller af den selvforsikrede arbejdsgiver. For så vidt angår vaccination mod covid-19 er visse personalegrupper udtaget som grupper, der anbefales vaccination grundet deres ansættelsesforhold eller arbejdsopgaver, og som tilbydes vaccination, før de pågældende medarbejdere opfylder alderskriteriet for vaccination. Disse personalegrupper vurderes at være omfattet af arbejdsskadesikringsloven, hvis de får skader som følge af vaccination mod covid-19.

Efter gældende bestemmelse i § 77, stk. 2, har forsikringsselskaberne regres mod vaccineproducenterne for skader, i det omfang, der er et erstatningsansvar efter produktansvarslovens regler. Det bemærkes, at en kendt bivirkning, som vaccineproducenten har informeret om, ikke anses for at være en defekt. Hertil kommer, at Sundhedsministeriet har oplyst, at regresretten er aftalemæssigt begrænset i aftalerne med vaccineproducenterne om levering af covid-19-vacciner.

Det foreslås at indsætte som *stk. 9* i § 49 en bestemmelse, hvor det fastsættes, at ved arbejdsulykker, der er en følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19 foretaget i perioden fra og med den 27. december 2020 til og med den 31. december 2022, betaler staten erstatning m.v. efter loven. Staten har ret til regres mod ansvarlige skadevoldere for udgifter, jf. § 77, stk. 2. Bestemmelsen er ny.

Med forslaget til *stk. 9, 1. pkt.* overtager staten forsikringsselskabernes forpligtelse til at finansiere udgifter til erstatning og godtgørelse m.v. ved arbejdsskader, der er en følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19. Staten overtager ligeledes finansieringen af arbejdsrelaterede covid-19 vaccinationsskader, såfremt der er tale om uforsikrede arbejdsgivere, og såfremt Garantifonden for skadesforsikringsselskaber har overtaget en sag fra et forsikringsselskab.

Det drejer sig om udgifter til erstatning og godtgørelse til tilskadekomne og efterladte, jf. lovens § 11, herunder udgifter til behandling og hjælpemidler, jf. lovens § 15, sagsbehandlingsudgifter, jf. lovens § 35, stk. 7, samt udgifter i forbindelse med lægeundersøgelse, lægebehandling og optræning, jf. lovens § 38.

Staten finansierer således ovennævnte udgifter i de sager, der anmeldes fra ikrafttrædelsesdagen og som vedrører en arbejdsulykke, der er en følge af en arbejdsrelateret vaccination mod covid-19, der foretages i perioden 2020-2022. Statens forpligtelse omfatter udgifter relateret til alle arbejdsrelaterede covid-19-vaccinationer, der er foretaget i dette tidsrum, uanset selve skaden først viser sig og anmeldes efter 31. december 2022, og uanset om udgiften først er aktuel efter 31. december 2022.

Sammenholdt med forslagene i § 1, nr. 5, og § 2, indebærer forslaget, at staten finansierer alle udgifter efter arbejdsskadesikringsloven til erstatning m.v. og administration i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Ankestyrelsen i sager om arbejdsulykker som følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19 foretaget i årene 2020-2022, uanset hvornår arbejdsulykken er anmeldt og hvornår udgiften opstår.

Garantifonden for skadesforsikringsselskaber dækker udgifter i forbindelse med arbejdsulykker, der indtræder hos arbejdsgivere, der er forsikret i selskaber, der måtte få inddraget sin tilladelse til at drive arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed, og hvor Finanstilsynet har truffet beslutning om, at arbejdsulykkesforsikringsbestanden skal tages under administration af Fonden. Garantifonden for skadesforsikringsselskaber har således samme retsstilling som forsikringsselskaberne med hensyn til at betale udgifter til administration og erstatning m.v. efter arbejdsskadesikringsloven. Det betyder, at staten også overtager disse udgifter ved eventuelle covid-19 vaccinationsskader, der skal håndteres af Garantifonden for skadesforsikringsselskaber.

Det fremgår af den foreslåede bestemmelse, at staten betaler udgifter efter arbejdsskadesikringsloven. Det medfører, at f.eks. afledte udgifter til arbejdsskadeafgift og arbejdsmiljøbidrag ikke vil blive afholdt af staten, da disse udgifter ikke følger af arbejdsskadesikringsloven, jf. nærmere herom i de almindelige bemærkninger afsnit 5.

Forslaget om, at staten overtager finansieringen af udgifterne, kan ikke forventes at indebære en mærkbar virkning for den enkelte arbejdsgiver, der via præmiebetaling til et forsikringsselskab, i sidste ende finansierer udgifterne solidarisk via en forsikringsordning. Det skyldes, at forslagets økonomiske konsekvenser er begrænsede i forhold til størrelsen af udgifterne til erstatning m.v. og administration ved arbejdsulykker i øvrigt. Det forudsættes fortsat, at arbejdsgiverne på sædvanlig vis skal anmelde vaccinationsskaderne til forsikringsselskabet, hvor arbejdsgiveren har tegnet lovpligtig arbejdsulykkesforsikring.

Forslaget indebærer videre, at forsikringsselskabet uden nærmere vurdering sender anmeldelser om arbejdsulykker som følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19 videre til behandling i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Forsikringsselskaberne skal dog kunne bekræfte overfor Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, at den arbejdsgiver, som sagen vedrører, er forsikret i forsikringsselskabet. Vurderer Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, at tilskadekomne eller efterladte er berettiget til erstatning m.v., udbetaler Arbejdsmarkedets Erhvervssikring på vegne af staten erstatningen m.v. Herved sikres, at det er staten, der finansierer udgifterne.

Det følger af forslaget til *stk. 9, 2. pkt.*, at staten får ret til regres mod ansvarlige skadevoldere for udgifter, jf. § 77, stk. 2. Staten får dermed mulighed for at søge regres mod den ansvarlige vaccineproducent. Sundhedsministeriet rejser i praksis ikke regreskrav mod vaccineproducenterne i regi af patienterstatningssystemet, da regreskravet beror på produktansvarsreglerne om defekt ved produktet. Rammerne for at rejse et regreskrav er således yderst begrænsede, da det er vanskeligt at bevise, at der er tale om en defekt, når der er tale om en bivirkning, som vaccineproducenten har informeret om. Hertil kommer, at Sundhedsministeriet har oplyst, at regresretten er aftalemæssigt begrænset i aftalerne med vaccineproducenterne om levering af covid-19-vacciner. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring bør derfor kun vurdere og rejse regreskrav, når det er åbenbart, at der er tale om en defekt og ikke en kendt bivirkning.

Forslaget har ingen konsekvenser for tilskadekomnes og efterladtes ret til erstatning m.v.

Til nr. 3 og 4

Der er tale om konsekvensændringer som følge af, at der med lovforslagets § 1, nr. 5, tilføjes et nyt nr. 3 i lovens § 59, stk. 1.

Til nr. 5

Det følger af den gældende bestemmelse i § 59, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings og Ankestyrelsens administration af de forhold, der er omfattet af loven, finansieres af forsikringsselskaber, der tegner arbejdsulykkesforsikring, folkekirken, regioner og kommuner, der ikke har tegnet forsikring, jf. § 48, stk. 5, og institutioner, der er omfattet af statens adgang til selvforsikring, jf. § 48, stk. 5, for så vidt angår sager om arbejdsulykker, der vedrører de pågældende.

Det foreslås, at indsætte et nyt nummer 3 i § 59, *stk. 1*, hvor det fastsættes, at staten finansierer administrationen i sager om arbejdsulykker, der er en følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19, foretaget i perioden fra og med en 27. december 2020 til og med den 31. december 2022, jf. § 49, stk. 9.

Bestemmelsen er ny. Med den foreslåede bestemmelse overtager staten forpligtelsen til at finansiere udgifter til administrationen af ulykkessager som følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19 i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Ankestyrelsen fra forsikringsselskaberne. Det drejer sig om betalingen for administrationen i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og eventuelt også Ankestyrelsen, jf. for 2022 bekendtgørelse nr. 2273 af 2. december 2021 om takster for administrationen pr. 1. januar 2022 efter lov om arbejdsskadesikring og lov om sikring mod følger af arbejdsskade, jf. lovbekendtgørelse nr. 943 af 16. oktober 2000.

Sammenholdt med forslagene i § 1, nr. 2, og § 2, indebærer forslaget, at staten finansierer alle udgifter

efter arbejdsskadesikringsloven til erstatning m.v. og administration i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Ankestyrelsen i sager om arbejdsulykker som følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19 foretaget i årene 2020-2022, uanset hvornår arbejdsulykken er anmeldt og hvornår udgiften opstår. Afledte udgifter til arbejdsskadeafgift og arbejdsmiljøbidrag vil ikke blive afholdt af staten, jf. nærmere herom i de almindelige bemærkninger afsnit 5.

Til § 2

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. juli 2022.

Det offentlige vaccinationsprogram for covid-19 omfatter vaccinationer fra den 27. december 2020. Der er således allerede foretaget et stort antal vaccinationer, og lovforslaget bør derfor træde i kraft så hurtigt som muligt for, at forsikringsselskaberne – og dermed arbejdsgiverne – hurtigt kan friholdes for udgifterne.

Det følger af den foreslåede § 49, stk. 9, at loven har virkning for udgifter vedrørende arbejdsulykker som følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19, der er foretaget i perioden fra og med den 27. december 2020 til og med den 31. december 2022.

Fra ikrafttrædelsestidspunktet ophører forsikringsselskabernes forpligtelser i sager om arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19 i perioden fra og med den 27. december 2020 til og med den 31. december 2022. Det drejer sig om forpligtelserne til at finansiere udgifterne ved arbejdsulykker som følge af arbejdsrelateret vaccination mod covid-19, udbetale erstatning m.v., jf. § 11 i arbejdsskadesikringsloven til tilskadekomne, betale for sagsbehandlingsomkostninger, jf. § 35, stk. 7, i arbejdsskadesikringsloven og finansiere administrationen af skadesagerne i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Ankestyrelsen, jf. § 59 i arbejdsskadesikringsloven, samt forpligtelsen til at foretage forsikringstekniske hensættelser.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at staten refunderer udgifter som forsikringsselskaberne og selvforsikrede arbejdsgivere har afholdt til erstatning og godtgørelse, jf. lovens § 49, stk. 9, samt administration, jf. lovens § 59, i sager om arbejdsulykker, der er en følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19 foretaget i perioden fra og med den 27. december 2020 til og med den 31. december 2022.

Efter gældende lov og praksis anses arbejdsrelaterede vaccinationsskader som arbejdsulykker. Det betyder, at udgifter til erstatning og administration m.v., herunder også udgifter som følge af arbejdsulykker efter vaccination mod covid-19, finansieres af forsikringsselskaberne, der tilvejebringer midlerne ved præmieopkrævning hos forsikringstagerne (arbejdsgiverne). Selvforsikrede offentlige arbejdsgivere finansierer selv udgifterne direkte.

Forslaget indebærer, at forsikringsselskaberne kan få refusion fra staten af de udgifter til erstatning og administration m.v., der er afholdt i perioden fra og med den 27. december 2020 til og med den 31. december 2022 i arbejdsskadesager om skader som følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19. Forsikringsselskaberne kan således også få tilbagebetalt administrationsbidrag fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og fra Ankestyrelsen.

Det forudsættes, at statens opgaver som følge af lovforslaget varetages af Arbejdsmarkedets Erhvervssik-

ring, jf. § 2, stk. 1, nr. 1, i lov om den selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 980 af 9. september 2019.

Forslaget indebærer, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring efter den 1. juli 2022 varetager al sagsbehandling vedrørende anmeldelser af skader som følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19, der er foretaget i perioden 2020-2022, uanset om skaden er anmeldt før eller efter lovens ikrafttræden. Det afgørende er således, at vaccinationen er foretaget i 2020 til 2022, uanset arbejdsulykkerne først anmeldes og udgifter først opstår efter 2022.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring varetager endvidere i samme sager udbetaling af erstatning m.v. til tilskadekomne og efterladte.

Ved lovens ikrafttræden skal forsikringsselskaberne sende de sager, som ikke er sendt til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, og hvor forsikringsselskabet allerede har afholdt udgifter, til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring med henblik på refusion af udgifterne. Herved friholdes forsikringsselskaberne og dermed arbejdsgiverne også for udgifterne til erstatning m.v. i sager, der er anmeldt før lovens ikrafttræden. Når forsikringsselskaberne og forsikringsenhederne for de selvforsikrede offentlige arbejdsgivere sender sagerne til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring med opgørelse af, hvilke udgifter der er afholdt til erstatning og administration m.v., sørger Arbejdsmarkedets Erhvervssikring for, at forsikringsselskaberne får refunderet disse udgifter. Forsikringsselskaberne kan således få refusion for allerede afholdte udgifter til erstatning og godtgørelse til tilskadekomne og efterladte, jf. § 11 i arbejdsskadesikringsloven efter arbejdsskadesikringsloven, udgifter til sagsbehandlingsudgifter, jf. § 35, stk. 7, og forsikringsselskabernes udgifter til administration i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Ankestyrelsen, jf. § 59 i arbejdsskadesikringsloven.

Forsikringsselskaberne kan ikke få refusion for de udgifter, der er afholdt til selskabernes egen administration. Forsikringsselskaberne kan ligeledes ikke få refusion for de udgifter, der er anvendt til finansielle hensættelser, idet det forudsættes, at forsikringsselskaberne kan disponere over disse beløb til andre formål efter lovens ikrafttræden, idet forpligtelserne til at foretage finansielle hensættelser samtidig ophører.

I *stk. 2, 2. pkt.*, foreslås det, at i det omfang et forsikringsselskab har rettigheder og pligter efter arbejdsskadesikringsloven gælder disse tilsvarende for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i sager om arbejdsulykker, der er en følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19, jf. lovens § 49, stk. 9.

Forslaget til *stk. 2, 2. pkt.* sikrer, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan varetage alle opgaver, som efter lov og bekendtgørelser er henlagt til forsikringsselskaberne i forbindelse med behandling af arbejdsskadesager om arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19. Herved sikres tilskadekomnes og efterlades retsstilling.

Forslaget indebærer således, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kan behandle sager om anmeldte skader som følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19 på samme måde som forsikringsselskaberne. Det drejer sig blandt andet om indhentelse af oplysninger og betaling af udgifter til sagsoplysning, herunder lægeerklæringer m.v.

Hertil kommer, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring varetager de opgaver, som forsikringsselskaberne

har efter bekendtgørelse nr. 900 af 24. juni 2016 om betaling af udgifter til sygebehandling og hjælpemidler efter lov om arbejdsskadesikring og bekendtgørelse nr. 901 af 24. juni 2016 om forsikringsselskabernes adgang til at behandle krav om betaling af udgifter til sygebehandling og hjælpemidler m.v. efter lov om arbejdsskadesikring.

Det er dog fortsat forsikringsselskaberne, herunder forsikringsenhederne for de selvforsikrede offentlige arbejdsgivere, der skal modtaget anmeldelserne om vaccinationsskaderne fra arbejdsgiverne. Disse anmeldelser skal forsikringsselskaberne uden forudgående vurdering sende videre til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, når der er tale om skader efter en arbejdsrelateret vaccination mod covid-19 foretaget i perioden fra og med den 27. december 2020 til og med den 31. december 2022.

Efter lovens ikrafttrædelse skal forsikringsselskaberne sende de sager, som de behandler, eller har behandlet, efter de hidtil gældende regler i arbejdsskadesikringsloven, og som ikke er sendt til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring med henblik på, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring herefter kan varetage al sagsbehandling i sagerne. Når forsikringsselskaberne sender sager om covid-19 vaccinationsskader til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, skal de sende alle de akter og oplysninger, de måtte have indhentet, til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. De sager, som oversendes til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, skal behandles i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring på samme måde, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring normalt behandler sager, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring træffer afgørelse i. Det betyder bl.a., at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring skal sørge for, at en sag er tilstrækkeligt oplyst, inden Arbejdsmarkedets Erhvervssikring træffer en afgørelse i sagen. I de sager, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring overtager fra forsikringsselskaberne, vil det derfor være op til Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vurdering i den konkrete sag, om der kan træffes afgørelse på det foreliggende grundlag, eller om Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har behov for at indhente yderligere oplysninger. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring overtager partsrettighederne fra forsikringsselskaberne. Selskaberne skal derfor ikke længere have adgang til oplysninger i sagen.

Sager om skader som følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod COVID-19, som måtte være henlagt af forsikringsselskaberne, skal forsikringsselskaberne også sende til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Forslaget til stk. 2, 2. pkt. omfatter kun forsikringsselskabernes rettigheder og forpligtelser efter arbejdsskadesikringsloven. Forslaget omfatter ikke rettigheder og forpligtelser efter anden lovgivning, herunder arbejdsmiljølov og arbejdsskadeafgiftslov.

Loven gælder ikke for Grønland og Færøerne, da arbejdsskadesikringsloven ikke gælder for Grønland og Færøerne. I Grønland gælder lov om arbejdsskadesikring i Grønland. Færøerne har overtaget sagsområdet.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov*Gældende formulering**Lovforslaget***§ 1**

I lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 314 af 10. marts 2022 foretages følgende ændringer:

§ 49. Ved ulykker betales udgifterne af den sikringspligtige arbejdsgivers forsikringsselskab, jf. dog § 10 a. ---
Stk. 2. ---

1. I § 49, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »jf. dog.«: »stk. 9 og«.

2. I § 49 indsættes som *stk. 9*:

»*Stk. 9.* Ved arbejdsulykker, der er en følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19 foretaget i perioden fra og med den 27. december 2020 til og med den 31. december 2022, betaler staten erstatning m.v. efter denne lov. Staten har ret til regres mod ansvarlige skadevoldere for udgifter, jf. § 77, *stk. 2.*«

§ 59. Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings og Ankestyrelsens administration af de forhold, der er omfattet af loven, finansieres af

1) forsikringsselskaber, der tegner arbejdsulykkesforsikring, folkekirken, regioner og kommuner, der ikke har tegnet forsikring, jf. § 48, *stk. 5*, og institutioner, der er omfattet af statens adgang til selvforsikring, jf. § 48, *stk. 5*, for så vidt angår sager om arbejdsulykker, der vedrører de pågældende, og

2) Arbejdsmarkedets Erhvervssikring som en del af bidraget til finansiering af udgifter ved erhvervssygdomme, jf. § 55, for så vidt angår sager om anmeldte erhvervssygdomme.

3. I § 59, *stk. 1, nr. 1*, ændres »der vedrører de pågældende, og« til: »der vedrører de pågældende,«

4. I § 59, *stk. 1, nr. 2*, indsættes efter »anmeldte erhvervssygdomme«: », og«

5. I § 59, *stk. 1*, indsættes som nummer 3:

»3) staten i sager om arbejdsulykker, der er en følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19, foretaget i perioden fra og med den 27. december 2020 til og med den 31. december 2022, jf. § 49, *stk. 9.*«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2022.

Stk. 2. Staten refunderer udgifter som forsikringsselskaberne og selvforsikrede arbejdsgivere har afholdt til erstatning og godtgørelse m.v., jf. lovens § 49, *stk. 9*, samt administration, jf. lovens § 59, i sager om arbejdsulykker, der er en følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19 foretaget i perioden fra og med den 27. december 2020 til og med den 31. december 2022. I det omfang et forsikringsselskab har rettigheder og pligter efter arbejdsskadesikringsloven gælder disse tilsvarende for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i

sager om arbejdsulykker, der er en følge af arbejdsrelaterede vaccinationer mod covid-19, jf. lovens § 49, stk. 9